

timeligt nu at fordre Loven gennemført, men man ønskede en nærmere Undersøgelse anstillet af Regeringen. Det sædvanlige i slige Tilfælde er jo, at de private, som ville bygge Banen, selv lade Forberedelser gøre og Undersøgelser anstille, og der maa altsaa noget særegent til, for at man skal vige bort fra det sædvanlige System. Saadanne særegne Forhold formener jeg, at der kan siges at være til Stede i dette Tilfælde. Her er nemlig til Dels Tale om et nyt System, en Hængebro, der skal føre som Forbindelse mellem Taasinge og Langeland, over Sjø til Rudkøbing. Dette er en temmelig dyr Indretning; det er for Resten en Indretning, som der ogsaa er Tale om et andet Sted her i Landet, og en Undersøgelse af, om en saadan Indretning er praktisk, kan selvfølgelig ogsaa have Betydning for andre Forhold her i Landet. Og hertil kommer, at det ikke alene er en teknisk Undersøgelse, her er Tale om, der er tillige Tale om en nautisk Undersøgelse; der er nemlig tillige Tale om en Undersøgelse af, hvorvidt disse Forbænde ere egnede til, at man over dem bygger Dæmninger paa den Maade, som tilsigtes i Lovforslaget. — Der er altsaa her en hel Del Undersøgelser at foretage, som jeg ganske vist indrømmer, at man ikke privat kan foretage saa godt, som Regeringen kan foretage dem. Men selvfølgelig maa Regeringen benytte Teknikere i forskellige Retninger, altsaa baade Jærnbane-teknikere og Jøll, der forstaa sig paa Vandbygning og Sejlads; det er altsaa en noget kombineret Undersøgelse, her skal foretages. Jeg har altsaa ment, at da Forholdet var dette, kunde man lade Undersøgelsen foregaa paa Statens Regning. Dette staaar ganske vist ikke i den Bestumning, som her foreligger til Vedtagelse; men det maa jo være Forudsætningen, at Udgiften dertil afholdes af Statskassen, saaledes at, hvis de vedkommendes Kontorhold ikke slaar til, hvad det ganske sikkert ikke vil gøre, maa det nødvendige Beløb tages paa forventet Tillægsbevilling. Man havde i Folketinget først tænkt, at nøjes med en Opfordring fra Folketinget til Ministeren, men jeg henstillede til Udvalget, om det ikke var rettere at faa en Opfordring fra Rigsdagen, og det havde jeg mine Grunde til, som jeg i Northed skal anføre. Folketinget er nemlig temmelig let til at gaa til Anlæg og Foretagender af forskellig Slags paa Jærnbanevesenets Omraade, og jeg var bange for, at naar jeg indskrænkede mig til alene at faa en Opfordring af Folketinget, skulde det blive opfattet som et halvt Løfte om at hjælpe til at udføre denne Foranstaltning;

men et saadant Løfte vil jeg ikke give. Altsaa, naar jeg mener, at man kan gaa til denne Undersøgelse, er det med fuldstændig Reservation med Hensyn til Sagens Realitet, med Hensyn til om og hvorvidt dette Anlæg skal gennemføres med Støtte af Staten paa et senere Stadium. Altsaa det, der tilsiges her, er kun en Undersøgelse, men hvorledes end denne Undersøgelse falder ud, selv om den falder saaledes ud, at man maatte antage, at Jærnbanen kan bygges og bygges for denne Sum, maa man staa fuldkommen frit med Hensyn til Spørgsmaalet, om den skal bygges, naar den skal bygges, og om Staten skal hjælpe til ved dens Bygning. Med denne Reservation har jeg ikke haft noget at indvende imod, at man gif til en saadan Undersøgelse, fordi der, som sagt, er særegne Forhold til Stede, og en Undersøgelse ikke her er saa overkommelig for private, som ved sædvanlige Jærnbaneanlæg, idet der her er særegne og forskellige Betingelser, som skulle fuldstændes, for at Undersøgelsen virkelig kan føre til sit Maal. Altsaa, under den Forudsætning, at vi ikke her beskæftige os med Realiteten, men kun hjælpe den vedkommende Egn til at iværksætte en Undersøgelse, kan jeg anbefale, at Lovforslaget passerer ogsaa dette Ting. Jeg skal tillade mig at bemærke, at for saa vidt Lovforslaget ikke skulde blive gennemført i Landstinget paa Grund af Tidens Knapbed, hvad der jo kan tænkes, vil jeg, hvis Landstinget ved 1ste Behandling lader Lovforslaget passere og er enig med mig i min Opfattelse, ikke tage i Betænkning at gaa til denne Undersøgelse — det er jo ikke saa farlig en Sag — naar man kun her ved 1ste Behandling vil give sin Tilslutning dertil. Gør man ikke det, kan jeg selvfølgelig ikke gøre det.

Ablest-Daurvig: Jeg skal tillade mig at bringe den højtærede Minister en Tak for hans Udtalelser, og jeg er vis paa, at de Egne, hvortil det har været paatænkt, at Jærnbanen skulde gaa, ligeledes ville være Ministeren taknemmelige. Som ærede Medlemmer ville vide, har der jo ofte været Tale om en Forbindelse mellem Svendborg og Langeland og maaste videre til Vrå, og man harovre i disse Egne altid næret det Haab, at det en Gang skulde blive realiseret; det er jo temmelig rige Egne, der lige som de fleste andre gerne ville træde i Forbindelse med Statsbanenettet. Det vil vistnok ogsaa vides af de fleste, at der er Banfeligheder forbundet med at komme til og fra Vrå som Vrå, Langeland, Taasinge osv., idet Jærnholdene undertiden frembyde Banfeligheder for Transporten og besværliggøre Trafikken